

ærede Krigsminister skal ogsaa være Noget af en Landmand. Hvordan vil nu han som praktisk Mand bilde sig ind, at vi ere i Stand til her i Landet at forhøje Militærudgifterne paa den Maade, naar vore Indtægter stadig synke Nar for Nar? Vi maa jo ikke sige Militærgalsskab, det er et uparlamentarisk Udtryk, og jeg skal ikke nævne det, men det vil i Længden vise sig umuligt, og her er da navnlig Noget, jeg gjerne vil lægge Vægt paa. Jeg beskylde ikke mine politiske Modstandere, naar de aflægge Vidnesbyrd her i Salen eller udenfor den, for, at de ikke virkelig ville være med til at gøre Noget for Smaamanden her i Landet; jeg har gjort den Erfaring, at der er varmhjertede Sviremænd ligesaa vel som Venstre-mænd. Men jeg vil sige til de Herrer: Hvorledes ville de kunne gøre det Kunststykke at være med til at øse Millioners Millioner ud til Forsvarsvæsenets Fremme og saa være med til at faae noget Virkeligt gjort for Danmarks Smaafolk? Det er umuligt, de kunne ikke baade tage og give, de kunne ikke baade blæse og have Mel i Munden paa een Gang. Det er umuligt, for blæse de, saa gaar Melet ud. (Afbrydelse af E. F. Larsen). Det maa dog det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds kunne forstaa, at det er aldeles umuligt. Vi maa have Begreberne klarede paa det militære Omraade. Naar der er Tale om disse Udgifter til Smaafolk, f. Ex. til Alderdomsforsørgelseskasjer, som det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) vil have, hvorfra vil han saa tage Pengene til disse Kasjer, naar han vil grave dem ned ved Kjøbenhavn, og bygge en Fæstning om den, det gad jeg nok vide. Det er Løs Tale, naar man staar paa Møderne og i Rigsdagen og siger, at man vil det og det paa det økonomiske Omraade, at man vil saa og saa mange Udgifter til det og det, naar man samtidigt vil øse de Millioner ud til Forsvarsvæsenets Fremme, som de Herrer fortælle os, at det er aldeles nødvendigt, at vi faae øst ud, og det vil blive klart for hele det danske Folk, at det kan ikke lade sig gøre (Hage: Jo!) Det ærede Medlem siger Jo, jeg vilde gjerne høre, om han kan gøre os det Regnestykke op. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger Jo, thi da vi forhandlede den Sag, der gik forud for denne, hvorledes stillede han sig saa? Det kunde aldrig gaa an, vi havde ikke Raad til at øse Statens Midler ud til de frie Fattigkasjer (Hage: Ikke paa den Maade.) Det gaar det ærede Medlem, ligesom det gik mig, medens jeg var yngre; vi havde en Mand i vor Egn, der gik omkring og havde Limer og Karrubber

at sælge, og han sagde altid: Det er det Gale, naar jeg har Limer, vil de have Karrubber, og naar jeg har Karrubber, saa vil de have Limer, og saaledes gaar det ogsaa det ærede Medlem, naar vi byde ham Limer, saa vil han have Karrubber, og byde vi ham Karrubber, saa vil han have Limer. Naar derfor det ærede Medlem afbryder mig, saa vil jeg gjøre ham opmærksom paa, at han er en særlig Blomst i det Stykke. Var det ikke det ærede Medlem, der var det eneste Medlem, der reiste sig op imod, at vi fik en god Reform, som hans egen Indenrigsminister kæmpede for, da han foreslog Husmandskreditforeninger? (Hage: Jo.) Ja, vi finder altid det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) paa den høie Standse med aaben Pand og Bryst, kæmpende til det Yderste, ja til Neglerødderne for Intet at faae gjort, naar der er Noget, vi vil have gjort, og dog siger det ærede Medlem, at vi har godt Raad, og vi har ogsaa Raad til at gjøre Noget for Smaafolk. Paa den Maade kan vi sagtens have Raad, thi vil vi have Noget gjort, saa siges der nei, men kommer Fæstningerne, saa siger de jo. Men det vil jeg sige i denne Sal og hæbde og slaa fast, at det kan ikke opføres i dette Land, at vi kan gavne Smaafolk, saaledes at det forslaar noget, og ogsaa gavne vor Fæstningshistorie, saa det forslaar. Det er umuligt; det vil komme til at staa klart for det danske Folk, at de to Ting ikke kunne forenes. Naar nu Forholdet er det, at man anser det for den største nationale Ulykke, der kunde ske, hvis vi gavede de Herrer Sanction paa at lave alle disse militære Historier, som de ønske; naar man har den Overbevisning, ville de Herrer kunne forstaa, at vi paa ingen Maade kunne forsvare at gaa med dertil, det vil jeg sige aabent og rent ud. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), der er en Mand, som til en vis Grad kan gjøre Fordring paa at kaldes en militær Sagtyndig, fremsatte efter min Mening Noget af den mest løse og uvederhæftige Tale om Forsvaret, som jeg længe har hørt. Naar han hævdede, at Kjøbenhavn godt kan være en uindtagelig Fæstning netop paa Grund af, at Sjælden skal feile hertil med sit Fæstningsstyks, saa har jeg ladet mig fortælle, at det allerførste Styks, der kan transporteres, kan transporteres søværts, og naar det ærede Medlem, der jo til en vis Grad er militær Sagtyndig, veed, at Preussen i dette Dieblit giver ordinært 50 Millioner ud til Sø-Forsvarsvæsenet, medens Danmark giver næppe 5 Millioner ud dertil og Preussen desuden ekstraordinært giver mange